

SAVAŞIN KAZANANI BARIŞIN KAYBEDENİ OLMAZ!

Savaşa, Çatışmaya, Kutuplaştırmaya Karşı Herkesi Barışın İyileştirici Gücüne Sahip Çıkmaya Çağırıyoruz!

İnsanlık tarihinin en acımasız, en kanlı ve en kirli savaşı olan İkinci Büyük Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın başladığı 1 Eylül 1939 tarihinin üzerinden tam 79 yıl geçti.

Ardında en az elli iki milyon ölü, milyonlarca engelli, moloz yığını haline gelmiş kentler, büyük bir acı ve gözyaşı bırakan bu büyük yıkımın başladığı tarih olan 1 Eylül tüm dünyada Barış Günü olarak kutlanıyor

Ancak aradan geçen 79 yıla rağmen emperyalist ülkeler, hegomonik güçler savaştan, kan dökmekten, barbarlıktan vazgeçmiyorlar! Dünyayı kana bulamaya devam ediyorlar.

'Bütün Savaşlar İç Savaştır. Çünkü Tüm İnsanlar Kardeşler'

Yüzlerce yıldır sahnelenen emperyalist hegemonya alanlarını genişletme projesi halklar arasındaki milliyet, din, dil, etnik kimlik farklılıklarını düşmanlaştırma politikalarına, savaşlara alet etmeye devam ediyor.

Sürüp giden savaşlarda yok olan hayatlar, doğada yaratılan tahribat, açlığa, susuzluğa, sefaletle sürüklenen milyonlar, göç yollarında yitip giden yüz binler, her geçen gün derinleşen gelir adaletsizliği **umurlarında bile değil.**

21. Yüzyılın dünyasında Ortaçağ gericiliği ve zulmü ile karşı karşıya kalan, katledilen, savaş ganimeti olarak köle pazarlarında satılan kadınlar, cesetleri kıyılarına vuran Aylan bebekler **umurlarında bile değil .**

Çünkü onların egemenliğinin, sömürü politikalarının sürmesi halkların bölünüp, parçalanmasına, düşmanlaştırılmasına bağlı..

Sınırlarını demir tellerle çevirirken acıya pasaport soruyorlar. **Dünyayı saran savaşlarda yaşanan insanlık dramını timsah gözyaşları ile geçiştiriyorlar. Kendilerine sığınan, yersiz yurtsuz kalmış çaresiz insanları evlatlarından koparacak kadar, karın tokluğuna çalıştırılan köleler olarak sermayenin emrine sunacak kadar alçalıyorlar.**

Başta yanı başımızdaki Ortadoğu olmak üzere tüm dünyada silahlar konuştuğu bütün insanlık ağır bedeller ödüyor. Eşitliğe, özgürlüğe, demokrasiye dair temel kazanımlar her gün biraz daha yok ediliyor.

Çünkü onlar savaştan, savaş ortamının sunduğu sömürden besleniyorlar...

Kendilerine bağladıkları kukla yönetimleri 'vekâlet savaşları' adı altında maşa olarak kullanırken kardeşi kardeşe kırıdırıyor, sınırları yeniden çiziyorlar. Hiç yüzleri kızarmadan binlerce sivilin yaşamına mal olan askeri operasyonlarına bile 'Barış Harekâtı' adı veriyorlar...

Çünkü onların renk körü gözleri **dünyayı saran kanın kırmızısını görmüyor...** Çünkü onların gözleri her baktığı yerde **sadece doların yeşilini, petrolün siyahını görüyor...**

Savaşı Zenginler Çıkartıyor, Bedelini Yoksullar Ödüyor!

Her dönem olduğu gibi bugün de savaşa karar verenler kendi çocuklarını cephenin uzağında tutuyor. Yıkımın faturası hep aynı adrese; çocuklarını savaşa kurban veren, savaş ortamında üzerlerindeki sömürü katlanarak artırılan yoksullara, emekçi sınıflara kesiliyor.

Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de savaşların, darbelerin ve ekonomik krizlerin bedelini yoksul halklarımız ve emekçiler ödemeye devam ediyor.

Adına 'yeni' denilen, tek adamın ağzından çıkan her sözün 'ferman' sayıldığı rejimde demokrasinin, hukukun, adaletin son kırıntıları tek tek rafa kaldırılıyor.

Milliyetçi, şoven, ayrımcı, tekçi, cinsiyetçi, mezhepçi siyasetin hakim siyaset haline getirilmesi hem savaş, çatışma ve şiddet ortamını sürekli canlı tutuyor; hem de binlerce insanımızın ölümüne, bizim emeğimizin ürünü olan kaynakların onlarca yıldır süren adı konmamış savaşa aktarılmasına, doğanın ve yaşam alanlarımızın yok edilmesine yol açıyor.

Kürt sorununun eşit haklara dayalı barışçı ve demokratik bir temelde çözüm yolunun kapatılması çatışmaların artarak devam etmesinden, gençlerimizin, çocuklarımızın birer birer toprağa düşmesinden, dolayısıyla yıllardır kanayan yaranın daha da derinleşmesinden başka bir şey hizmet etmiyor.

Tüm bunlara rağmen ülkenin içine sürüklendiği kaos ve çatışma ortamı fırsata çevriliyor.

Halkları ve emekçileri kutuplaştıran, karşı karşıya getiren politika tüm yurttaşların can ve mal güvencesini, emekçilerin onurlu çalışma hakkını ve iş güvencesini yok sayan saldırılara her gün bir yenisinin eklenmesinin kapısını ardına kadar açıyor.

Ülke kaynaklarından üretime, istihdama, yatırıma, kamu hizmetlerine ayrılan pay gittikçe kısılırken silahlanmaya, olağan hale getirilen OHAL'e ayrılan pay artırılıyor.

Barış demenin nerdeyse yasaklandığı ülkemizde sermayeye, rantçılara, kara para aklayıcılara çıkarılan vergi ve imar aflarına 'vergi barışı,' 'imar barışı' denilerek kamu kaynakları sermayeye peşkeş çekiliyor.

Yıllardır ülkeyi dışarıya, emperyalist ülkelere bağımlı hale getiren, halkın emekçilerin alın terinin ürünü kamu iktisadi teşebbüslerini sermayeye yok pahasına satan, halktan topladıkları vergileri yandaşlarını beslemek için betona, inşaata gömenler bugün yaşanan krizi 'ekonomik savaş' olarak yutturmaya çalışıyor.

"Hepimiz aynı gemideyiz, batarsak hepimiz batarız" nakaratını tekrar edenler, yıllardır hayata geçirdikleri emek karşıtı sermaye yanlısı politikalarla yoksulluk ve sefaletle ittikleri işçilerden ve emekçilerden daha fazla fedakarlık istiyorlar.

Yemen'de hayatını kaybedenlerin ardından yakılan ağtın '**zenginimiz bedel verir, askerimiz fakirdendir**' dizeleri aradan geçen yüz yılı aşkın süreye rağmen sanki bugünü anlatıyor. Parası olana 28 günlük bedelli askerliğin kapıları sonuna kadar açılırken olmayana 1 yıllık zorunlu askerlik dayatılıyor.

Siyasi iktidarın kendinden olmayan tüm kesimlere yönelik baskı, şiddet politikası, toplu gözaltı ve tutuklama operasyonları devletin 'rutin uygulamaları' haline getiriliyor!. Tam 700 haftadır sürdürdükleri oturma eylemleri ile kaybedilen çocuklarının akıbetini soran, faillerinin ve sorumluların hesap vermesini talep eden Cumartesi Anneleri bile bu insanlık dışı saldırıların hedefi tahtasına konuluyor.

Sözün özü; hem içerde hem dışarıda halkları ve emekçileri kutuplaştırma üzerine kurulu bir siyasette ısrarın sürdürülmesi her seferinde halkları ve emekçileri vurmaya devam ediyor.

Hepimizin Barışın İyileştirici Gücüne İhtiyacı Var!

Dünyada, bölgemizde ve ülkemizde yaşanan gelişmeler barış için daha fazla mücadele etmemiz gerektiğini gösteriyor.

Hangi milliyetten, dinden, mezhepten olursak olalım hepimiz adaletin, eşitliğin, kardeşliğin, paylaşımın, yardımlaşmanın, dayanışmanın, insanca bir yaşamın kalıcı hale getirildiği bir dünyaya özlem duyuyoruz.

Bu özleme kavuşmanın yolu savaş ve çatışmadan değil, barış ve kardeşlikten geçiyor. Bunun için emperyalist ülkelerin ve işbirlikçilerinin çıkar kavgasının eseri savaşlar yoksul halkların ve biz emekçilerin savaşı değildir.

Savaş ve çatışma ortamını besleyerek ülkemizin içinden çıkılmaz bir felakete sürüklenmesine karşı hepimizin Barışın İyileştirici Gücüne İhtiyacı Var!

KESK olarak; savaşın kazananı barışın ise kaybedeni olmadığı gerçeğinin unutturulmak istenmesine,

Savaşların ve çatışmaların, ülkenin adım adım sürüklendiği krizin faturasının yoksul halka ve emekçilere yıkılmasına,

Savaş ve çatışma ortamının emekçilerin üzerindeki sömürünün artırılmasının fırsatı haline getirilmesine karşı,

Ülkemizin geleceğine sahip çıkmak, demokrasiyi, laikliği, bağımsızlığı, barışı, eşitliği, özgürlüğü, adaleti savunmak ve gerçek kılmak için 1 Eylül'de tüm yurttan alanlarda olacağız.

Yüreği kardeşlikten yana atan tüm emekçileri 1 Eylül Barış Meydanlarında yan yana, omuz omuza olmaya,

Tüm halkların eşit, özgür, insanca ve kardeşçe yaşayacağı bir dünyayı kendi ellerimizle kurmanın yolunu açmak için:

YAŞASIN HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!

YAŞASIN EMEKÇİLERİN BİRLİĞİ!

YAŞASIN BARIŞ!

عاش السلام
BİJÎ AŞÎTÎ